

Alles goed?

Het Kerstfeest, de Kerstviering in welke vorm dan ook, ligt al weer achter ons. In de laatste dagen van 2021 is het tijd om terug te zien, maar nog veel(m)eer om vooruit te zien.

En inderdaad, het is me een jaartje wel geweest. Alle grote en kleine zaken des levens, en ook de dood hoort daarbij, zijn of worden nog besproken, becommentarieerd, geduid.

In het algemeen kan je stellen... "In het algemeen" Ik houd daar niet zo van.

Daarom doe ik het dan heel persoonlijk.

Nog niet zolang geleden, zo maar in het voorbijgaan, werd me de vraag gesteld: "Alles goed?".

Het eerlijke antwoord daarop was: "Nee, het kan heel wat beter".

Soms gaat je lichaam zijn eigen weg en heb je daar geen invloed op. Dan moet er ingegrepen worden.

Het hele traject van voorbereidingen doorlopen. Daarna ook meemaken dat de ingreep ten gevolge van een corona-geval moet worden opgeschoven. Met spanning leven we naar eind november. Niet vanwege de ingreep maar vooral vanwege de onzekerheid, of er voldoende zorg geleverd kan worden waardoor de ingreep door kan gaan!

Inmiddels is alles goed achter de rug.

Terugkijkend ben ik dankbaar, intens dankbaar. Die dankbaarheid wordt alleen nog maar versterkt door de meelevende telefoniste van het ZGT, die de uitstelboodschap moest brengen, door de specialisten die de ingreep uitvoerden en niet in de laatste plaats door de verpleegkundigen en verzorgenden "op zaal".

Dan ervaar je ineens wat "zorg" en "zorgen" is en hoe belangrijk het is dat de ander er voor jou is.

De chirurg die alle tijd en aandacht heeft voor de uitleg. Die hand op je schouder van de anesthesioloog als je wegglijdt in de narcoseslaap. Dat zijn momenten van zorgende aandacht die eigenlijk, letterlijk en figuurlijk van levensbelang zijn.

Minder dan 48 uur heb ik doorgebracht in het ziekenhuis; toch was het een "levenservaring" om mensen te ontmoeten, waarvan ik de naam al weer kwijt ben, maar wier zorg, aandacht, gebaar of stem een onuitwisbare indruk maakten én zo tot steun zijn geweest.

Hoe belangrijk is het dat we, dat jij, dat u er bent voor de ander, wanneer dat nodig is. Dat we zorg hebben om onze naaste.

"Er zijn" in die kleine dingen. Die hand, die blik, dat ene woord, dat appje, dat bloemetje, die kaart.

Dat zorgt ervoor dat je ervaart dat je niet alleen bent, dat de ander, de professional, je buur, je vriend er ook voor jou is.

Hoe goed wil je het hebben?

Zo is 2021 ook voor mij bijna afgerond en ga ik, samen met hen die mij lief zijn, vol vertrouwen het ongewisse 2022 in, omdat ik weet dat er zorg voor elkaar is, dat er wordt omgekeken naar elkaar.

Dat we kunnen bijdragen aan het nieuwe jaar door er voor elkaar te zijn. Door te vragen "Wat kan ik voor je doen?"

Ook dan zal niet alles goed zijn en toch kunnen we elkaar echter wel vol overtuiging en daadkracht "een heel voorspoedig zorgzaam 2022" wensen.

Voor het nieuwe jaar.. "alle goeds"